

Folketingets Kirkeudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2019 - 2280

Doknr.
693142

Dato
30-04-2019

Folketingets Kirkeudvalg har d. 11. april 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 39 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål nr. 39:

"Vil ministeren redegøre for, hvilke tilbud i form af f.eks. exitprogrammer eller lign. der er til personer, der ønsker at forlade et værdi- eller trosbaseret samfund?"

Svar:

Det følger af serviceloven, at kommunerne er ansvarlige for at tilbyde personer, der opholder sig lovligt i landet, rådgivning, støtte og hjælp, når de har behov for det og uanset årsagen til behovet.

Efter servicelovens kapitel 3 har kommunerne pligt til at sørge for adgang til rådgivning, som bl.a. omfatter en generel rådgivning, familieorienteret rådgivning samt mere specialiseret rådgivning til personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer. Rådgivning af mennesker med særlige behov kan være afgrænsede enkeltstående rådgivningssamtaler, eller det kan være længere forløb. Rådgivningen skal afpasses den enkeltes behov og kan omfatte rådgivning om en række forskellige forhold som f.eks. uddannelse, beskæftigelse, boformer og almene trivselsmæssige spørgsmål.

Det fremgår af § 81 i serviceloven, at formålet med at yde støtte efter loven til voksne med særlige sociale problemer er at sikre, at den enkelte får en sammenhængende og helhedsorienteret indsats, der modsvarer den enkeltes behov. Støtten skal blandt andet ydes med det formål at forebygge, at den enkeltes problemer forværres, understøtte den enkeltes muligheder for at fastholde egne ressourcer eller fremme øget selvstændighed samt forbedre den enkeltes sociale og personlige funktion og fremme inklusion i samfundet, herunder medvirke til at øge den enkeltes mulighed for deltagelse i uddannelse, beskæftigelse og sociale relationer.

Kommunens indsats skal således altid målrettes den enkelte persons individuelle behov. Det kan f.eks. indebære tilbud om gruppebaseret eller tidsbegrænset hjælp, omsorg eller støtte samt gruppebaseret optræning og hjælp til udvikling af færdigheder efter servicelovens §§ 82 a og b. Kommunen kan desuden

eksempelvis træffe afgørelse om støtte efter servicelovens § 85 eller om midlertidigt ophold på et botilbud efter servicelovens § 107, hvis borgeren har behov herfor.

Det kan videre oplyses, at kommunerne har ansvaret for at sikre særlig støtte og hjælp til et barn eller en ung under 18 år efter serviceloven uanset årsagen til, at barnet eller den unge mistrives i hjemmet, herunder som følge af forældres manglende varetagelse af omsorgen for barnet eller den unge. Der kan i den forbindelse henvises til tidligere besvarelse på KIU alm. del nr. 25.

Med venlig hilsen

Mai Mercado

Bilag:

Bilag 1. Svar på KIU alm. del. spm. 25.